

10674_page_1152

γνωστή δική του ευθύτητα στην οποία απευθύνθηκε, για να μη δημιουργηθούν και νέες δυσπιστίες⁵².

Το Ε.Δ., όπως είναι γνωστό, τα χρόνια εκείνα ήταν βαρεια τραυματισμένο από πολεμικές και οικονομικές καταστροφές. Το προσφυγικό πρόβλημα ήταν έντονο και καταπιεστικό και ζητούσε επίμονα τη λύση του. Ίσως γι' αυτούς και για άλλους λόγους που δεν είναι του παρόντος, ενεργούσε όχι τόσο έντιμα στα θέματα του διακανονισμού της μοναστηριακής περιουσίας, σε αντίθεση με τις ιερές Μονές, οι οποίες κατεχόμενες από βαθύ αίσθημα εθνικής συνειδησιακής ευθύνης, υπέγραψαν και παραχώρησαν τα κτήματά τους "αφειδώλευτα".

Η προσωπική επιστολή του Ιγνατίου στον πρωθυπουργό δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα. Γι' αυτό άρχισε μια νέα προσπάθεια της Μονής, αυτή τη φορά, για να εφαρμοστεί το προσύμφωνο το Β.Ν.Δ που είχε εγκριθεί και υπογραφεί από το υπουργικό συμβούλιο.

Στην προσπάθεια αυτή εντασσόταν και το από 26/9/1924 υπόμνημα της Μονής Βατοπαιδίου στον Υπουργό Γεωργίας⁵³. Σύμφωνα με το υπόμνημα αυτό είχε συσταθεί μια επιτροπή από υπαλλήλους των υπουργείων Εξωτερικών και Γεωργίας, οι οποίοι αφού μελέτησαν επισταμένως τα σχετικά θέματα οδήγησαν την κυβέρνηση και τη Μονή σε κοινή συμφωνία και στην υπογραφή του από 8/4/1924 Β.Ν.Δ το οποίο απετέλεσε το έγκυρο προσύμφωνο μεταξύ του Ε.Δ. και της Ι.Μ.Β. Το Β.Ν.Δ. δεν ήταν μια πράξη χαριστική της πολιτείας προς τη Μονή, αλλά έργο απλώς δικαιοσύνης και είχε υποχρέωση να το υπογράψει ο Υπουργός⁵⁴.

Τα ίδια περίπου τόνοιε σε υπόμνημά της η Μονή στην ολομέλεια του νομικού συμβουλίου στο οποίο ρώτησε αν το Ε.Δ. εδικαιούτο να αρνηθεί στην υπογραφή⁵⁵ και με αίτηση (11/8/1925) στο Υπουργείο Εξωτερικών παρακάλεσε να φροντίσει για τη γρήγορη υπογραφή του συμβολαίου⁵⁶, αφού μάλιστα στην πράξη το Ε.Δ. είχε εκτελέσει τη συμφωνία με το να πάρει τα μετόχια.

Το Υπουργείο Εξωτερικών σ' εμπιστευτική του επιστολή προς τον Ιγνάτιο το Βατοπαιδινό θεωρούσε αδικαιολόγητη την μη υπογραφή

52. Αυτόθι, σ. 5.

53. Ιγνάτιος, *Υπόμνημα*, σ. 1.

54. Αυτόθι, σσ. 2-4.

55. Ιγνάτιος, *Υπόμνημα*, σ. 1.

56. Ο ίδιος, *Υπόμνημα*, σσ. 1-2.

γνωστή δική του ευθύτητα στην οποία απευθύνθηκε, για να μη δημιουργηθούν και νέες δυοπιστίες⁵².

Το Ε.Δ., όπως είναι γνωστό, τα χρόνια εκείνα ήταν βαρεια τραυματισμένο από πολεμικές και οικονομικές καταστροφές. Το προσφυγικό πρόβλημα ήταν έντονο και καταπιεστικό και ζητούσε επίμονα τη λύση του. Ίσως γι' αυτούς και για άλλους λόγους που δεν είναι του παρόντος, ενεργούσε όχι τόσο έντιμα στα θέματα του διακανονισμού της μοναστηριακής περιουσίας, σε αντίθεση με τις ιερές Μονές, οι οποίες κατεχόμενες από βαθύ αίσθημα εθνικής συνειδησιακής ευθύνης, υπέγραψαν και παραχώρησαν τα κτήματά τους "αφειδώλευτα".

Η προσωπική επιστολή του Ιγνατίου στον πρωθυπουργό δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα. Γι' αυτό άρχισε μια νέα προσπάθεια της Μονής, αυτή τη φορά, για να εφαρμοστεί το προσύμφωνο το Β.Ν.Δ που είχε εγκριθεί και υπογραφεί από το υπουργικό συμβούλιο.

Στην προσπάθεια αυτή εντασσόταν και το από 26/9/1924 υπόμνημα της Μονής Βατοπαιδίου στον Υπουργό Γεωργίας⁵³. Σύμφωνα με το υπόμνημα αυτό είχε συσταθεί μια επιτροπή από υπαλλήλους των υπουργείων Εξωτερικών και Γεωργίας, οι οποίοι αφού μελέτησαν επισταμένως τα σχετικά θέματα οδήγησαν την κυβέρνηση και τη Μονή σε κοινή συμφωνία και στην υπογραφή του από 8/4/1924 Β.Ν.Δ το οποίο απετέλεσε το έγκυρο προσύμφωνο μεταξύ του Ε.Δ. και της Ι.Μ.Β. Το Β.Ν.Δ. δεν ήταν μια πράξη χαριστική της πολιτείας προς τη Μονή, αλλά έργο απλώς δικαιοσύνης και είχε υποχρέωση να το υπογράψει ο Υπουργός⁵⁴.

Τα ίδια περίπου τόνοισε σε υπόμνημά της η Μονή στην ολομέλεια του νομικού συμβουλίου στο οποίο ρώτησε αν το Ε.Δ. εδικαιούτο να αρνηθεί στην υπογραφή⁵⁵ και με αίτηση (11/8/1925) στο Υπουργείο Εξωτερικών παρακάλεσε να φροντίσει για τη γρήγορη υπογραφή του συμβολαίου⁵⁶, αφού μάλιστα στην πράξη το Ε.Δ. είχε εκτελέσει τη συμφωνία με το να πάρει τα μετόχια.

Το Υπουργείο Εξωτερικών σ' εμπιστευτική του επιστολή προς τον Ιγνάτιο το Βατοπαιδινό θεωρούσε αδικαιολόγητη την μη υπογραφή

52. Αυτόθι, σ. 5.

53. Ιγνάτιος, *Υπόμνημα*, σ. 1.

54. Αυτόθι, σσ. 2-4.

55. Ιγνάτιος, *Υπόμνημα*, σ. 1.

56. Ο ίδιος, *Υπόμνημα*, σσ. 1-2.